

Edgar Moreau, violoncel

DIMECRES, 8 DE MARÇ DE 2017 – 20.30 h
Cicle ECHO Rising Stars *Petit Palau*

Edgar Moreau, violoncel
Pierre-Yves Hodique, piano

Programa

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Sonata per a violoncel i piano núm. 3, en La major, op. 69 27'

I. Allegro, ma non tanto / II. Scherzo. Allegro molto /
III. Adagio cantabile - Allegro vivace

Eric Tanguy (1968)

Spirales 7'

Encàrrec de la Philharmonie de París, estrena a l'Estat

Dmitri Xostakóvitx (1906-1975)

Sonata per a violoncel i piano en Re menor, op. 40 29'

I. Allegro non troppo / II. Allegro / III. Largo / IV. Allegro

Durada aproximada del concert: 65 minuts sense pausa

Concert presentat per: Philharmonie de París

Catalunya Música enregistra aquest concert.

Per tornar-lo a escoltar, consulteu la programació a www.catmusica.cat

TAQUILLA INVERSA

Aquest vespre posem en marxa un nou sistema de preu en què el públic, a la sortida del concert, fixareu l'import de l'entrada en funció de l'experiència obtinguda.

Sobre l'escenari avui actuaran dos dels intèrprets més sòlids del panorama europeu, i en la producció i realització del concert, hi han treballat gairebé 10 de persones: artistes, tècnics, personal de gestió, personal de sala i col·laboradors. Tots ells fan possible que aquesta cita musical sigui possible.

Comentari

Poques vegades obres d'èpoques tan diferents s'uneixen per interpel·lar el públic d'una manera tan directa, tot i que aparentment inofensiva. Al capdavant, quin mal poden fer, quina consciència poden remoure unes simples sonates per a violoncel i piano escrites fa cent o dos-cents anys?

La sonata de Beethoven és una bona mostra dels trets del Romanticisme musical. Ens mostra un Beethoven pletòric, fill d'un temps que s'aboca al Romanticisme i a la creativitat sense barreres. L'ésser humà ho pot tot. La raó porta esperances, i els artistes –Beethoven el primer– senten un alè de llibertat que fins aleshores ni sospitaven.

Als antípodes, els obscurs anys trenta del segle XX, l'època del Gran Terror a la Rússia d'Stalin. Xostakóvitx vol ser innovador, però un article al diari «Pravda» li talla les ales. “*És confusió, no música*”, diuen de la seva *Lady Macbeth*. Això, en aquell moment, podia ser l'avantsala d'una sentència de mort. Aquell mateix dia que sortia l'article, Xostakóvitx interpretava precisament aquesta sonata, escrita quan encara s'atrevia a innovar lleugeríssimament, i plena dels trets que el «Pravda» acabava d'assenyalar com a contraris a l'estètica oficial.

Per la seva banda, Eric Tanguy és un dels compositors francesos amb més projecció internacional actualment. *Spirales* (2016), dedica als intèrpets que toquen avui, és una exploració virtuosística del diàleg entre els dos instruments. En ple segle XXI, el compositor continua explorant les possibilitats que brinda encara el sistema modal.

Música de fa dos segles plena d'esperança; música de fa cent anys plena de por, i entremig una obra dels nostres dies que dona voltes i més voltes. Habitem temps convulsos, amb grans avenços científics i tecnològics que conviuen amb el drama dels refugiats i la incertesa política internacional. En el context d'avui, aquestes obres ens interpel·len, en efecte: cap on anem?

Pep Gorgori, musicòleg i periodista

Biografies

Edgar Moreau

Nascut a París el 1994, estudià violoncel al Conservatori de Boulogne-Billancourt amb X. Gagnepain, al Conservatori Nacional de París amb Ph. Muller i a la Kronberg Academy amb F. Helmerson. Ha tocat amb moltes orquestres, entre les quals les del Teatro Regio de Torí, Filharmònica de Moscou, Teatre Mariïnski, Simón Bolívar de Caracas, Filharmònica de Sant Petersburg, Suisse Romande, Capitole de Toulouse, Orquestra de Cambra Franz Liszt, la de París, les nacionals de França, Montpellier o Lille. Ha estat dirigit per K. Penderecki, V. Gergiev, J. C. Casadesus, T. Sokhiev, A. Altinoglu i N. Znaider; ha tocat amb M. Argerich, K. Buniatishvili, R. Capuçon, N. Angelich, F. Braley, G. Caussé, Yo-Yo Ma, P. Meyer, D. Kadouch, J. F. Neuburger, i amb els quartets Talich, Prazak, Ebène i Modigliani. És membre del Quartet Renaud Capuçon. Premiat en nombrosos concursos de violoncel internacionals, té gravats 2 àlbums amb el segell Erato, *Play*, recital amb el pianista Pierre-Yves Hodique, i *Giovincello*, concerts barrocs amb l'ensemble Il Pomo d'Oro i Riccardo Minasi. Toca un violoncel de David Tecchler del 1711.

Pierre-Yves Hodique

Llicenciat en musicologia per la Sorbona, estudià al Conservatori de París, on obtingué un màster de piano i de música de cambra sota el mestratge de J. F. Heisser i C. Désert, i un màster en acompanyament vocal amb A. Le Bozec. També estudià amb M. J. Jude, B. Chamayou, D. Pascal, Y. Ollivo, D. Hovora, A. Flammer i Y. Markovitch. El 2011 rebé el premi al millor pianista acompanyant al Concurs Internacional Txaikovski de violoncel. Ha interpretat música de cambra amb E. Moreau, A. Pascal, A. Siranossian, I. Duval, R. Moreau, S. Khouroian, L. Korcia, P. Meyer, F. Braley, i amb el baríton S. Hasselhorn, amb qui guanyà el premi de lied al Concurs Internacional de Cant-Piano Nadia i Lili Boulanger. Ha actuat per tot Europa, i sobretot per tot França acompanyant F. Helmerson, M. Martin, G. Hoffman i F. Renggli. El 2014 va publicar per al segell Erato l'àlbum *Play*, recital amb el violoncel·lista Edgar Moreau, premis “Diapasó d'Or” i “Classique d'Or”.

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat